

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

28. dubna 2015 *

„Dumping — Dovoz ferosilicia pocházejícího zejména z Ruska — Částečný prozatímní přezkum — Výpočet dumpingového rozpětí — Změna okolností — Trvalá povaha“

Ve věci T-169/12,

Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), se sídlem v Čeljabinsku (Rusko),

Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF), se sídlem v Novokuzněcku (Rusko),

zastoupené B. Evtimovem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené J.-P. Hixem, jako zmocněncem, původně ve spolupráci s G. Berrischem a A. Polcyn, advokáty, poté G. Berrischem a N. Chesaites, barrister, a nakonec s D. Gerardinem, advokátem,

žalované,

podporované

Evropskou komisí, původně zastoupenou H. van Vlietem, M. Françou a A. Stobieckou-Kuik, poté M. Françou, A. Stobieckou-Kuik a J.-F. Brakelandem, jako zmocněnci,

a sdružením

Euroalliages, se sídlem v Bruselu (Belgie), zastoupeným O. Prostem a M.-S. Dibling, advokáty

vedlejšími účastníky řízení,

jejímž předmětem je návrh na částečné zrušení prováděcího nařízení Rady (EU) č. 60/2012 ze dne 16. ledna 2012, kterým se ukončuje částečný prozatímní přezkum antidumpingových opatření vztahujících se na dovoz ferosilicia pocházejícího mimo jiné z Ruska prováděný podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 1225/2009 (Úř. věst. L 22, s. 1), a to v rozsahu, v němž se týká žalobkyň,

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení M. E. Martins Ribeiro, předsedkyně, S. Gervasoni a L. Madise (zpravodaj), soudci,

* Jednací jazyk: angličtina.

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. března 2014,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Základní právní úpravu antidumpingu Evropské unie tvoří nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. prosince 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51, oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22, dále jen „základní nařízení“), kterým bylo nahrazeno nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), ve znění pozdějších předpisů.
- 2 Článek 2 základního nařízení stanoví pravidla, kterými se řídí zjištění dumpingu. Odstavce 11 a 12 článku 2 základního nařízení se týkají určování dumpingového rozpětí během období šetření. Podle čl. 2 odst. 12 základního nařízení odpovídá dumpingové rozpětí částce, o niž běžná hodnota přesahuje vývozní cenu“.
- 3 Článek 11 odst. 3 základního nařízení upravuje postup při prozatímním přezkumu. Podle tohoto ustanovení platí:

„Nutnost zachování opatření může Komise rovněž v podložených případech přezkoumat z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu, nebo pokud od uložení konečného opatření uplynula přiměřená doba nejméně jednoho roku, na žádost některého vývozce nebo dovozce nebo výrobců ve Společenství, která obsahuje dostatečné důkazy o tom, že je nutné prozatímní přezkum zahájit.

Prozatímní přezkum se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že zachování opatření na vyrovnání dumpingu už není nutné nebo že újma v případě zrušení nebo změny opatření pravděpodobně nebude přetrvávat ani se neobnoví nebo že stávající opatření nedostačují nebo již nedostačují k vyrovnání účinku dumpingu, který působí újmu.

V rámci šetření podle tohoto odstavce může Komise mimo jiné zkoumat, zda se okolnosti ohledně dumpingu a újmy podstatně změnilo nebo zda stávající opatření dosahují zamýšlených účinků a odstraňují újmu zjištěnou podle článku 3. V tomto smyslu se při konečném zjišťování přihlédne ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům.“

- 4 Článek 11 odst. 9 základního nařízení stanoví:

„Při všech šetřeních týkajících se přezkumu nebo vrácení zaplaceného cla prováděných podle tohoto článku postupuje Komise v případě, že nedošlo ke změně okolností, a s patřičným ohledem na článek 2, a zejména na odstavce 11 a 12 uvedeného článku, a s ohledem na článek 17 stejným způsobem jako při šetření, které vedlo k uložení cla.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 5 Žalobkyně – společnosti Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) – jsou společnosti usazené v Rusku, jež působí v oblasti výroby ferosilicia, což je slitina používaná při výrobě oceli a železa. Společnost RFA International, LP (RFAI) je obchodník ve spojení se žalobkyněmi. Společnost RFAI – usazená v Kanadě a s organizační složkou ve Švýcarsku – je pověřená odbytem produktů žalobkyň v Unii.
- 6 V návaznosti na stížnost podanou Styčným výborem odvětví feroslitin (Euroalliages) přijala Rada Evropské unie dne 25. února 2008 nařízení (ES) č. 172/2008, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovozy ferosilicia pocházejícího z Čínské lidové republiky, Egypta, Kazachstánu, Bývalé jugoslávské republiky Makedonie a Ruska (Úř. věst. L 55, s. 6, dále jen „původní nařízení“). Podle článku 1 původního nařízení byla sazba konečného antidumpingového cla použitelná na čistou cenu s dodáním na hranice Společenství před proclením stanovena pro výrobky vyrobené žalobkyněmi na 22,7 %.
- 7 Dne 30. listopadu 2009 podaly žalobkyně na základě čl. 11 odst. 3 základního nařízení žádost o částečný prozatímní přezkum týkající se pouze dumpingu. V žádosti žalobkyně uvedly, že okolnosti, na jejichž základě bylo přijato původní nařízení, se změnily a že tyto změny jsou trvalé povahy.
- 8 Dne 27. října 2010 zveřejnila Evropská komise oznámení o zahájení částečného prozatímního přezkumu antidumpingových opatření vztahujících se k dovozu ferosilicia pocházejícího mimo jiné z Ruska (Úř. věst. C 290, s. 15), omezeného pouze na dumping. Přezkumné šetření pokrývalo období od 1. října 2009 do 30. září 2010 (dále jen „období přezkumného šetření“).
- 9 Dopisy ze dne 12. ledna a 24. března 2011 podaly žalobkyně Komisi vysvětlení ke struktuře skupiny, jejíž jsou – stejně jako RFAI – součástí, jakož i k trvalosti změny okolností, na kterou poukázaly v žádosti o prozatímní přezkum.
- 10 Dne 28. října 2011 zaslala Komise žalobkyním dokument obsahující zásadní skutkové okolnosti a úvahy, na jejichž základě měla v úmyslu doporučit ukončení prozatímního přezkumu beze změny antidumpingových opatření uložených původním nařízením (dále jen „obecně informační dokument“). Komise v tomto dokumentu uvedla výpočet a částku dumpingového rozpětí v období přezkumného šetření a také to, že změnu okolností, na kterou žalobkyně poukázaly v žádosti o prozatímní přezkum, nelze považovat za trvalou.
- 11 Dne 14. listopadu 2011 zaslaly žalobkyně Komisi své připomínky k obecně informačnímu dokumentu.
- 12 Po provedení částečného prozatímního přezkumu přijala Rada prováděcí nařízení (EU) č. 60/2012 ze dne 16. ledna 2012, kterým se ukončuje částečný prozatímní přezkum antidumpingových opatření vztahujících se na dovoz ferosilicia pocházejícího mimo jiné z Ruska prováděný podle čl. 11 odst. 3 nařízení č. 1225/2009 (Úř. věst. L 22, s. 1, dále jen „napadené nařízení“). V tomto nařízení se Rada pod nadpisem „2. Trvalá povaha změněných okolností“ zabývala otázkou, zda je změna okolností, na kterou poukazují žalobkyně v žádosti o prozatímní přezkum, v souvislosti pouze s dumpingem trvalá, a zda tudíž odůvodňuje snížení, či dokonce zrušení platných opatření.
- 13 Zaprvé podotkla, že unijní orgány mají v rámci přezkumu nutnosti zachovat stávající opatření založené na čl. 11 odst. 3 základního nařízení široký prostor pro uvážení, včetně možnosti provést budoucí hodnocení cenové politiky dotyčných vývozců. Nato uvedla, že argumenty žalobkyň stran trvalosti změny okolností, na kterou poukazují, je v projednávaném případě třeba se zabývat v tomto kontextu.

- 14 Zadrhé Rada v rámci přezkumu trvalé povahy změny okolností, na kterou poukazují žalobkyně, nejprve dospěla k závěru, že je užitečné popsat úvahy unijních orgánů vztahující se k otázce, zda žalobkyně ještě v období přezkumného šetření mohly prodávat na unijním trhu za dumpingové ceny, a dále pro tyto účely odhadla dumpingové rozpětí v rámci přezkumného řízení na „přibližně [...] 13 %“. Dále se Rada vypořádávala s jednotlivými argumenty žalobkyň týkajícími se údajné trvalosti změn okolností, na které poukazovaly. Po tomto posuzování dospěla v bodě 54 odůvodnění napadeného nařízení, uvedeném pod nadpisem „2.5. Závěr: nedostatečné důkazy o trvalé povaze změn okolností“, k závěru, že v dané době neexistovaly dostatečné důkazy pro to, že nějaké změněné okolnosti jsou trvalé povahy, a že snížit stávající clo by v danou chvíli bylo předčasné, a tudíž neopodstatněné. Vedle tohoto závěru Rada výslovně uvedla – jak plyne z bodů 38 a 40 odůvodnění napadeného nařízení – že bez ohledu na to, jaká byla v období přezkumného šetření částka dumpingového rozpětí, neexistoval „v žádném případě“ dostatek důkazů, jež by umožnily považovat částku odpovídající tomuto rozpětí v daném období za trvalou. Rada proto v článku 1 napadeného nařízení rozhodla, že není namístě měnit úroveň antidumpingového cla stanoveného v původním nařízení.
- 15 Souběžně s žádostí o prozatímní přezkum podala RFAI žádosti o vrácení vybraného antidumpingového cla podle čl. 11 odst. 8 základního nařízení. Žádosti o vrácení vybraného cla se vztahovaly k období od 1. října 2008 do 30. září 2010. Komise rozdělila období šetření, pro které bylo požadováno vrácení vybraného cla, na dvě podobdobí, a sice od 1. října 2008 do 30. září 2009 (dále jen „OŠ 1“) a od 1. října 2009 do 30. září 2010 (dále jen „OŠ 2“), přičemž OŠ 2 je totožné s obdobím přezkumného šetření.
- 16 Dne 9. listopadu 2011 informovala Komise žalobkyně o svých zjištěních týkajících se žádostí o vrácení vybraného cla v souvislosti s OŠ 1. V souvislosti s OŠ 2 odkázala Komise žalobkyně na obecně informační dokument vyhotovený v rámci prozatímního přezkumu.
- 17 Zprávou elektronické pošty ze dne 26. ledna 2012 požádaly žalobkyně o sdělení výpočtu dumpingového rozpětí zmíněného v napadeném nařízení. Zprávou elektronické pošty z téhož dne Komise odpověděla, že podrobnosti o tomto výpočtu jim zašle v souvislosti se žádostmi o vrácení vybraného cla týkajícími se OŠ2.
- 18 Dne 6. června 2012 oznámila Komise žalobkyním konečný informační dokument v rámci šetření týkajícího se vrácení vybraného cla, jež obsahoval mimo jiné výpočet dumpingového rozpětí pro OŠ2.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 19 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 10. dubna 2012 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.
- 20 Komise podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 1. června 2012 a Euroalliances podáním došlým též kanceláři dne 18. července 2012 požádaly o vstup do řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání Rady.
- 21 Podáními došlými soudní kanceláři Tribunálu ve dnech 6. srpna a 21. září 2012 a 1. března 2014 požádaly žalobkyně, aby v souladu s čl. 116 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu byly některé důvěrné skutečnosti obsažené v žalobě, v žalobní odpovědi, v replice a ve vyjádření Komise vyloučeny z předání sdružení Euroalliances. Pro účely tohoto předání žalobkyně, Rada a Komise předložily nedůvěrnou verzi dotčených spisů účastníka řízení.
- 22 Usnesením ze dne 5. září 2012 povolila předsedkyně čtvrtého senátu Tribunálu vedlejší účastenství Komise a sdružení Euroalliances.

- 23 Při změně složení senátů Tribunálu byl soudce zpravodaj přidělen k druhému senátu, kterému byla tudíž tato věc přidělena.
- 24 Organizačním procesním opatřením byla Komise vyzvána k předložení blíže určeného dokumentu. Této výzvě vyhověla v určené lhůtě.
- 25 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na ústní otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání dne 28. března 2014.
- 26 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž se jich týká;
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 27 Rada navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
 - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.
- 28 Komise navrhuje, aby Tribunál žalobu zamítl.
- 29 Euroalliages navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobní důvody vznesené žalobkyněmi;
 - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 30 Na podporu návrhu na zrušení předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.
- 31 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise a Rada (dále jen „orgány“) zaprvé porušily čl. 11 odst. 9 základního nařízení ve spojení s čl. 2 odst. 12 větou první téhož nařízení, zadruhé se při uplatňování čl. 11 odst. 3 základního nařízení dopustily nesprávného právního posouzení a překročily svou posuzovací pravomoc a zatřetí porušily jejich právo se v řízení účinně bránit. Napadají v podstatě skutečnost, že Rada v napadeném nařízení nevyočítala přesně dumpingové rozpětí.
- 32 V rámci druhého žalobního důvodu poukazují žalobkyně na to, že se orgány během přezkumného šetření dopustily při výpočtu vývozní ceny pro účely určení dumpingového rozpětí zjevně nesprávného posouzení.
- 33 V rámci třetího žalobního důvodu se žalobkyně dovolávají porušení čl. 11 odst. 3 základního nařízení a zjevně nesprávného posouzení. Napadají v podstatě závěr orgánů, že změna okolností, na kterou poukázaly na podporu své žádosti o prozatímní přezkum, není trvalá.
- 34 Tribunál považuje za nezbytné nejprve určit podmínky, za kterých bude třeba přezkoumat všechny tři žalobní důvody předložené žalobkyněmi na podporu projednávané žaloby. V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že napadené nařízení bylo přijato po provedení prozatímního přezkumu podle čl. 11

odst. 3 základního nařízení, jehož ustanovení definují podmínky zahájení a cíle řízení v rámci takového přezkumu (rozsudek ze dne 17. listopadu 2009, MTZ Polyfilms v. Rada, T-143/06, Sb. rozh., EU:T:2009:441, bod 40).

- 35 V této souvislosti je třeba nejprve připomenout, že podle čl. 11 odst. 3 prvního pododstavce základního nařízení lze nutnost zachování opatření přezkoumat mimo jiné na žádost některého vývozce nebo dovozce nebo výrobců ve Společenství, která obsahuje dostatečné důkazy o tom, že je nutné prozatímní přezkum zahájit. V projednávaném případě podaly žalobkyně v postavení vývozců. Dále je mezi účastníky řízení nesporné, že se uvedená žádost týkala pouze dumpingu.
- 36 Dále z ustanovení čl. 11 odst. 3 druhého pododstavce základního nařízení v podstatě plyne, že když je žádost podána vývozcem nebo dovozcem a týká se pouze dumpingu, je nutnost prozatímního přezkumu podmíněna tím, že předmětná žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že zachování opatření na vyrovnání dumpingu už není nutné.
- 37 Konečně z judikatury vyplývá, že v souvislosti s projednáváním žádosti o přezkum, která se týká pouze dumpingu, může Rada na základě uvedených ustanovení konstatovat přítomnost podstatných změn okolností ohledně dumpingu a poté, co potvrdí trvalý charakter těchto změn, dospět k závěru, že je třeba předmětné antidumpingové clo změnit (rozsudek MTZ Polyfilms v. Rada, bod 34 výše, EU:T:2009:441, bod 41).
- 38 Vzhledem k poznatkům připomenutým výše v bodech 34 až 37 tohoto rozsudku je třeba přezkoumat nejprve první a společně s ním třetí žalobní důvod, v nichž je Radě v podstatě vytýkáno, že porušila zaprvé ustanovení čl. 11 odst. 3 základního nařízení, zadruhé ustanovení čl. 11 odst. 9 tohoto nařízení ve spojení s čl. 2 odst. 12 téhož nařízení a zatřetí právo žalobkyň se v řízení účinně bránit. Posléze bude přezkoumán druhý žalobní důvod, který se týká výpočtu vývozní ceny při určování dumpingového rozpětí, a to s ohledem na závěry učiněné v souvislosti s prvním a třetím žalobním důvodem.

K prvnímu a třetímu žalobnímu důvodu, posuzovaným společně a vycházejícím z porušení čl. 11 odst. 3 základního nařízení a čl. 11 odst. 9 základního nařízení ve spojení s čl. 2 odst. 12 téhož nařízení, jakož i z porušení práva se v řízení účinně bránit

- 39 V rámci prvního a třetího žalobního důvodu, posuzovaných společně, se žalobkyně dovolávají zaprvé porušení čl. 11 odst. 3 základního nařízení, zadruhé porušení čl. 11 odst. 9 základního nařízení ve spojení s čl. 2 odst. 12 téhož nařízení a zatřetí porušení svého práva se v řízení účinně bránit.

K porušení čl. 11 odst. 3 základního nařízení

- 40 Žalobkyně se na podporu prvního a třetího žalobního důvodu dovolávají porušení čl. 11 odst. 3 základního nařízení. Předkládají v podstatě dvě výtky, z nichž první se vztahuje k tomu, že se orgány údajně dopustily nesprávného právního posouzení rozsahu své posuzovací pravomoci podle citovaného článku, a druhá k tomu, že se orgány svým závěrem, učiněným v souvislosti s dumpingovým rozpětím, že nedošlo k trvalé změně okolností, údajně dopustily zjevně nesprávného posouzení.

– K první výtce vznesené v rámci prvního žalobního důvodu a vycházející z nesprávného právního posouzení, jehož se orgány údajně dopustily v souvislosti s rozsahem své posuzovací pravomoci podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení

- 41 Podstatou tvrzení žalobkyň je, že orgány se tím, že nevypočítaly přesně dumpingové rozpětí podle čl. 11 odst. 9 základního nařízení proto, že změna okolností, na kterou poukazovaly žalobkyně, neměla trvalou povahu, dopustily nesprávného právního posouzení a při prospektivním hodnocení podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení překročily meze své posuzovací pravomoci.

- 42 Rada ani Komise s argumenty žalobkyně nesouhlasí.
- 43 Zprv – jak bylo již připomenuto výše v bodech 34 až 37 tohoto rozsudku – ze znění čl. 11 odst. 3 druhého a třetího pododstavce základního nařízení vyplývá, že cílem prozatímního přezkumu je ověřit nutnost zachování antidumpingových opatření a že v této souvislosti v případě, kdy se žádost vývoze o přezkum týká pouze dumpingu, musí orgány nejprve vyhodnotit nutnost zachování stávajícího opatření a v tomto ohledu konstatovat, že změna okolností ohledně dumpingu je nejen podstatná, ale i trvalá (v tomto smyslu viz rozsudek MTZ Polyfilms v. Rada, bod 34 výše, EU:T:2009:441, bod 41). Teprve následně po dokončení hodnocení nutnosti zachování stávajících opatření jsou orgány v případě, že se rozhodnou změnit stávající opatření, vázány při stanovování nových opatření ustanoveními čl. 11 odst. 9 základního nařízení, která jim přiznávají pravomoc a povinnost postupovat v zásadě stejným způsobem jako při původním šetření, které vedlo k uložení antidumpingového cla (rozsudek MTZ Polyfilms v. Rada, bod 34 výše, EU:T:2009:441, bod 49).
- 44 Zadruhé podle ustálené judikatury, jak je podotknuto v bodě 11 odůvodnění napadeného nařízení, mají orgány v oblasti společné obchodní politiky, a zejména v oblasti obchodních ochranných opatření, široký prostor pro uvážení z důvodu komplexnosti hospodářské, politické a právní situace, kterou musí zkoumat. Soudní přezkum takového posouzení tak musí být omezen na ověření toho, zda byla dodržena procesní pravidla, zda byl správně zjištěn skutkový stav, který vedl k přijetí napadeného rozhodnutí, a zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení tohoto skutkového stavu nebo zneužití pravomoci (rozsudek ze dne 16. února 2012, Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 63; v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Sb. rozh., EU:C:2007:547, body 40 a 41).
- 45 Tato hlediska se uplatní zejména na posouzení, která provádějí orgány v rámci přezkumných řízení. Pokud jde o prozatímní přezkum podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení, Komise může zejména v případě, kdy se žádost o přezkum týká pouze dumpingu, zkoumat, zda se okolnosti ohledně dumpingu podstatně změnilo nebo zda stávající opatření dosáhla zamýšlených účinků, a to proto, aby navrhla zrušení, změnu nebo zachování antidumpingového cla, které bylo uloženo v původním šetření.
- 46 Zatřetí je třeba uvést, že čl. 11 odst. 3 základního nařízení nestanoví konkrétní metody nebo postupy, které dotyčné orgány musí použít při provádění ověření stanovených v tomto ustanovení. Podle znění čl. 11 odst. 3 třetího pododstavce uvedeného nařízení je třeba při určování toho, zda se okolnosti ohledně dumpingu a újmy podstatně změnilo, přihlídnout pouze ke „všem podstatným a náležitě doloženým důkazům“.
- 47 Začtvrté je třeba poukázat na to, že přezkum, jehož provedení v tomto ohledu přísluší Komisi, ji může vést nejen k provedení zpětné analýzy vývoje situace od zavedení původního konečného opatření, aby vyhodnotila nutnost zachování tohoto opatření nebo jeho změny za účelem vyrovnaní dumpingu, který újmu způsobil, ale rovněž k provedení prospektivní analýzy předpokládaného vývoje, a to počínaje přijetím přezkumného opatření s cílem vyhodnotit pravděpodobný dopad zrušení nebo změny uvedeného opatření.
- 48 V souvislosti s dumpingem plyne z ustanovení čl. 11 odst. 3 druhého pododstavce základního nařízení, a zejména z použití pojmu „zachování“, že v rámci prospektivní analýzy musí dotyčný orgán z hlediska důkazů předložených žadatelem o přezkum ověřit, zda se dumping neobnoví nebo nezvýší, takže opatření na vyrovnaní dumpingu již nejsou nutná. Jinými slovy, jak bylo již uvedeno výše v bodě 36, musí žadatel v rámci prozatímního přezkumu v souvislosti s dumpingem prokázat, že okolnosti, které vedly k dumpingu, se změnilo trvale.
- 49 Prozatímní přezkum žádosti týkající se dumpingu tudíž vyžaduje jak zpětnou analýzu, tak analýzu prospektivní, přičemž v obou je nutné prokázat, že zachování platného opatření už není nutné. Jak plyne z úvah vyjádřených výše v bodě 43, nutnost přezkoumat platné opatření je podmíněna zjištěním,

že se okolnosti ohledně dumpingu změnilы podstatně a že tyto změny jsou trvalé. Pro závěr orgánů, že platné opatření musí být zachováno, proto postačí nesplnění jen jedné z těchto kumulativních podmínek.

- 50 V této souvislosti je třeba podotknout, že čl. 11 odst. 3 ve druhém ani třetím pododstavci nestanoví, v jakém pořadí je třeba tyto dvě analýzy provést. Z judikatury v podstatě vyplývá, že užitečný účinek čl. 11 odst. 3 základního nařízení je z velké části zajištěn tím, že orgány mají v rámci přezkumu nutnosti zachovat stávající opatření široký prostor pro uvážení, včetně možnosti provést budoucí hodnocení (rozsudek MTZ Polyfilms v. Rada, bod 34 výše, EU:T:2009:441, bod 48). Z toho vyplývá, že v případě, kdy se v prospektivním hodnocení neprokáže nutnost zachovat opatření, je zbytečné, aby orgány prováděly podrobné zpětné hodnocení, a tedy aby – v souvislosti s dumpingem – prováděly podrobný výpočet dumpingového rozpětí.
- 51 Z úvah rozvedených výše v bodech 43 až 50 plyne, že orgány s ohledem na široký prostor pro uvážení, který mají u prozatímního přezkumu podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení, omezeného na dumping, mohou, považují-li to za vhodné, začít prospektivní analýzou a posléze – dospějí-li k závěru, že změna okolností, na kterou poukazuje žadatel o přezkum a která vedla ke snížení či k zániku dumpingu zjištěného v rámci původního šetření, není trvalá – nemusí v přezkumném řízení přesně vypočítat dumpingové rozpětí.
- 52 V projednávaném případě se orgány – jak plyne z bodu 11 odůvodnění napadeného nařízení – zabývaly argumenty žalobkyň předloženými k prokázání toho, že s ohledem na trvalost změny okolností, na kterou poukázaly a která se týkala pouze dumpingu, je snížení či zrušení platného opatření odůvodněné, právě v rámci prospektivní analýzy.
- 53 Vzhledem k širokému prostoru pro uvážení, který měly orgány při posuzování žádosti o prozatímní přezkum opatření dotčeného v projednávané věci, je třeba konstatovat, že orgány mohly oprávněně provést nejprve prospektivní analýzu této žádosti, a tudíž – vzhledem k tomu, že se žádost týkala pouze dumpingu – posoudit, zda je tvrzená změna okolností ohledně dumpingu trvalá. Vzhledem k tomu, že orgány dospěly k závěru, který plyne z bodu 54 odůvodnění napadeného nařízení, že tvrzená změna okolností, která se týkala pouze dumpingu, není trvalá, nedopustily se tím, že bez předchozího přesného vypočítání dumpingového rozpětí učinily závěr, že dotčená opatření je třeba zachovat, nesprávného právního posouzení ani nepřekročily meze své posuzovací pravomoci podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení.
- 54 Tento závěr nemůže být argumenty žalobkyň zpochybněn.
- 55 Zprvč v argumentech týkajících se jednotlivých fází prozatímního přezkumu žalobkyně tvrdí, že existují dvě hlavní fáze, které musí po sobě následovat v určitém pořadí, a sice v první řadě určení – pro účely zjištění změny okolností – nového dumpingového rozpětí, vyžadující přesný výpočet tohoto rozpětí, a poté ve druhé řadě posouzení trvalosti dané změny. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že tyto argumenty jsou přímo vyvráceny úvahami rozvedenými výše v bodech 43 až 50 i závěrem dovozeným výše v bodě 51, takže je třeba je odmítnout jako neopodstatněné.
- 56 Zadruhé k argumentu vycházejícímu z toho, že orgány údajně nesplnily svoji povinnost přezkoumat nutnost změny úrovně platného opatření, přičemž se má za to, že v období přezkumného šetření sice docházelo k dumpingu, avšak na nižší úrovni, je třeba konstatovat, že jej přímo vyvracejí úvahy rozvedené výše v bodech 35 a 43. Cílem prozatímního přezkumu je totiž ověřit nutnost zachování antidumpingových opatření a při tomto přezkumu je navíc k tomu, aby mohl případně vést k rozhodnutí změnit původně uložené antidumpingové clo, třeba na základě důkazů předložených žadatelem o přezkum konstatovat, že změna okolností ohledně dumpingu je nejen podstatná, ale i trvalá. V projednávané věci přitom vzhledem k tomu, že orgány dospěly k závěru, že změna není trvalá, nemůže skutečnost, že v období přezkumu mohl dumping být, jak namítají žalobkyně, na nižší úrovni, než jaká byla zjištěna v původním šetření, stačit k odůvodnění změny platného opatření.

- 57 Zatlčení nemohou obstát ani argumenty žalobkyň vztahující se k rozsudku MTZ Polyfilms v. Rada, bod 34 výše (EU:T:2009:441), a sice zejména že bod 49 citovaného rozsudku nelze vzhledem k ustanovením čl. 11 odst. 9 a článku 2 základního nařízení vykládat tak, že na jeho základě orgány nemusí přesně určit dumpingové rozpětí, když dospějí k závěru, že změna okolností není trvalá, a dále že závěry orgánů učiněné na základě takového výkladu v rámci jimi vedených přezkumných šetření často nejsou ani nestranná, ani objektivní.
- 58 Tyto argumenty jsou přímo vyvráceny závěrem vyjádřeným výše v bodě 51.
- 59 Žalobkyně navíc v písemnostech ani na jednání v odpovědi na otázku Tribunálu nevysvětlily, proč jimi zpochybňovaný a výše v bodě 57 zmíněný výklad bodu 49 rozsudku MTZ Polyfilms v. Rada, bod 34 výše (EU:T:2009:441), vede podle nich k nedostatku nestrannosti a objektivity budoucích přezkumných šetření. V každém případě je třeba konstatovat, že tento argument je třeba jako neopodstatněný odmítnout. Je totiž třeba připomenout, že přezkumné řízení se v zásadě liší od původního šetření, které je upraveno jinými ustanoveními základního nařízení [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 27. ledna 2005, *Europe Chemi-Con (Deutschland) v. Rada*, C-422/02 P, Sb. rozh., EU:C:2005:56, bod 49, a ze dne 11. února 2010, *Hoesch Metals and Alloys*, C-373/08, Sb. rozh., EU:C:2010:68, bod 65], neboť Soudní dvůr již konstatoval, že se některá z těchto ustanovení nepoužijí na přezkum, a to s ohledem na obecnou strukturu a cíle systému (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek *Hoesch Metals and Alloys*, EU:C:2010:68, bod 77).
- 60 Objektivní rozdíl mezi těmito dvěma typy řízení spočívá v tom, že dovozy podléhající přezkumnému řízení jsou dovozy, na něž již byla uložena konečná antidumpingová opatření a ve vztahu k nimž již bylo dostatečně prokázáno, že zrušení těchto opatření by pravděpodobně podpořilo přetrvávání nebo obnovení dumpingu a újmy. Naproti tomu, když jsou dovozy podrobeny původnímu šetření, je jeho předmětem právě to, aby byla určena existence, stupeň a účinek údajného dumpingu [rozsudek *Europe Chemi-Con (Deutschland) v. Rada*, bod 59 výše (EU:C:2005:56), bod 50].
- 61 Vzhledem k rozdílům mezi původním a přezkumným řízením proto nelze orgánům vytýkat projevy nedostatku objektivity a nestrannosti, když v rámci přezkumného šetření započaly prozatímní přezkum prospektivním hodnocením.
- 62 Začtvrté k argumentu vycházejícímu z toho, že závěry orgánů stran žádosti žalobkyň o přezkum znemožňují dosažení cílů čl. 11 odst. 1 základního nařízení, je třeba poznamenat, že uplatněním ustanovení čl. 11 odst. 3 základního nařízení v podobě, v jaké jsou vyložena výše v bodech 43 až 50, nejsou tyto cíle nijak dotčeny.
- 63 Cílem čl. 11 odst. 1 základního nařízení je totiž zajistit, aby antidumpingové opatření zůstalo v platnosti jen po dobu, po kterou je nutné na vyrovnání dumpingu. Cílem čl. 11 odst. 3 téhož nařízení je, jak bylo již zmíněno výše v bodě 43, ověřit nutnost zachování antidumpingových opatření. V projednávaném případě je proto třeba konstatovat, že vzhledem k tomu, že orgány dospěly k závěru, že změna okolností není trvalá, dospěly zcela oprávněně a bez sebemenšího ohrožení cíle sledovaného článkem 11 odst. 1 základního nařízení k závěru, že zachování platného opatření je nutné.
- 64 Zapáté argument vycházející z okolnosti, že zjištění vztahující se k dumpingu byla v napadeném nařízení zařazena pod nadpis věnovaný přezkumu „[t]rval[é] povah[y] změn[ě]ných okolností“, nemůže obstát. Takový argument totiž nemá pro prokázání nesprávného právního posouzení nebo skutečnosti, že orgány překročily meze své posuzovací pravomoci, význam. To platí v projednávaném případě tím spíše, že je nesporné, že Rada neprovedla přesný výpočet dumpingového rozpětí proto, že měla za to – jak bylo uvedeno výše v bodě 53 – že tvrzená změna okolností ohledně dumpingu není trvalá.
- 65 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba první výtku vznesenou v rámci prvního žalobního důvodu jako neopodstatněnou zamítnout.

– K druhé výtce vznesené v rámci třetího žalobního důvodu a vycházející ze zjevně nesprávného posouzení spočívajícího v tom, že orgány dospěly v souvislosti s dumpingovým rozpětím k závěru, že změna okolností není trvalá

- 66 Žalobkyně se v první řadě domnívají, že orgány měly přihlédnout ke všem čtyřem důkazům, které předložily k doložení trvalosti změny okolností, a sice zaprvé ke zjištění učiněným v řízení o vrácení vybraného cla v souvislosti s OŠ1, podle kterých bylo dumpingové rozpětí žalobkyň nulové, zadruhé ke skutečnosti, že vážené průměrné vývozní ceny naprosto reflektovaly antidumpingové clo ve výši 22,7 %, k jehož uložení vedlo původní šetření, zatřetí ke skutečnosti, že vývozní ceny byly během období přezkumného šetření zjevně vyšší než ceny v období původního šetření, a začtvrté ke skutečnosti, že dumpingové rozpětí bylo během období přezkumného šetření podstatně sníženo, neboť dosahovalo – jak je zmíněno v bodě 38 odůvodnění napadeného nařízení – „přibližně [...] 13%“, či dokonce – kdyby Tribunál konstatoval zjevně nesprávné posouzení při výpočtu vývozní ceny, jež je namítáno v rámci druhého žalobního důvodu – úrovně nižší než 10 %.
- 67 Ve druhé řadě žalobkyně tvrdí, že bod 42 odůvodnění napadeného nařízení je stížen zjevně nesprávným posouzením. Orgány v něm totiž podle nich dospěly k závěru o mimořádné kolísavosti vývozních cen, která jim bránila v tom, aby konstatovaly, že změna okolností byla trvalá. Tato kolísavost ovšem nebránila orgánům v tom, aby konstatovaly, že v průběhu OŠ1 nedocházelo k dumpingu, ani že vývozní ceny byly v průběhu OŠ2 výrazně vyšší než ceny zjištěným v původním šetření.
- 68 Rada ani Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.
- 69 Konkrétně je u prospektivní analýzy v souvislosti s dumpingem třeba uvést, jak plyne ze zjištění učiněných výše v bodě 46, že vzhledem k tomu, že neexistují konkrétní metody nebo postupy, které by orgány musely použít při provádění ověření stanovených v čl. 11 odst. 3 základního nařízení, musí orgány v této fázi posuzování žádosti o prozatímní přezkum – jejímž účelem je určit, zda je třeba změnit antidumpingové clo – přihlédnout pouze ke „všem podstatným a náležitě doloženým důkazům“. Orgány jsou tudíž povinny rozhodovat jen s ohledem na všechny důkazy, které žadatel v souvislosti s trvalostí podstatných změn okolností, na které poukazuje, předloží na podporu žádosti o přezkum.
- 70 V projednávané věci je třeba podotknout, že žalobkyně v žádosti o prozatímní přezkum tvrdily, že změna okolností, která vedla k údajnému snížení dumpingového rozpětí, byla trvalá ze čtyř důvodů, které Rada po provedení analýzy obsažené v bodech 41 až 53 odůvodnění napadeného nařízení zamítla.
- 71 V této souvislosti žalobkyně zaprvé tvrdily, že struktura jejich vývozu se od přijetí původního nařízení změnila. Dovozy do Unie byla totiž pověřena švýcarská organizační složka společnosti RFAI a tato nová struktura odbytu souvisela s průzkumem nových rostoucích trhů. Podle žalobkyň přispěla tato strukturální změna k vyšším vývozním cenám ferosilicia na všech vývozních trzích včetně trhu unijního. Rada ovšem v bodech 42 a 43 odůvodnění napadeného nařízení dospěla k názoru, že žalobkyně neposkytly žádné přesvědčivé důkazy, aby ukázaly souvislost mezi novou firemní strukturou, průzkumem nových rostoucích trhů a vyššími cenami na unijním trhu. Šetření naopak podle Rady prokázalo, že vývozní ceny byly v období přezkumného šetření i v průběhu OŠ 1 mimořádně kolísavé a sledovaly vývoj cen na světových trzích. Na základě toho dospěla Rada k závěru, že žalobkyně nepředložily dostatečné důkazy nejen toho, že příčinou údajného zvýšení tržních cen byla tato strukturální změna, ale ani toho, že by tyto ceny mohly zůstat v budoucnu na podobné úrovni.
- 72 Zadruhé žalobkyně tvrdily, že vývozní ceny na trzích třetích zemí odpovídaly cenám, za které prodávaly do Unie, nebo byly ještě vyšší a že do zlepšení dodávek na tyto trhy byly vloženy značné investice. Snížení nebo zrušení antidumpingových opatření by tak nevytvořilo pobídku ke zvýšení jejich vývozu do Unie nebo ke snížení jejich cen. Dále uvedly, že nové tržní příležitosti budou spíše na jiných trzích

než v Unii. Rada ovšem v bodech 45 a 46 odůvodnění napadeného nařízení nejprve konstatovala, že vzhledem k tomu, že za dumpingové ceny bylo prodáváno ještě během období přezkumného šetření a že Unie zůstávala jedním z tradičních trhů žalobkyně, neposkytly žalobkyně žádné přesvědčivé důkazy na podporu svých tvrzení o tržních strategiích cílených na třetí země, a dále že vývozní ceny prodeje na mezinárodním trhu byly kolísavé, takže o zrušení či snížení platných opatření nelze uvažovat.

- 73 Zatřetí žalobkyně tvrdily, že jedním z jejich nejdůležitějších trhů je ruský domácí trh a že poptávka po podobných výrobcích v Rusku měla podle jejich očekávání růst. Rada ovšem v bodech 48 a 50 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že i za předpokladu, že by tato tvrzení byla pravdivá, zůstává faktem, že v období přezkumného šetření prodávaly žalobkyně za dumpingové ceny se značnou marží a za kolísání cen, a navíc že množství zboží prodaného žalobkyněmi do Unie v období přezkumného šetření nenaznačuje, že by se z tohoto trhu stahovaly nebo že by tak v brzké budoucnosti hodlaly učinit. Dále Rada uvedla, že žalobkyně neposkytly žádné průkazné nezávislé údaje na podporu tvrzení, že by bylo možné očekávat růst poptávky po dotčeném výrobku a že by vývozní ceny skupiny, jejíž jsou žalobkyně součástí, měly růst mnohem rychleji než výrobní náklady.
- 74 Začtvrté žalobkyně tvrdily, že již po léta pracovaly na plnou kapacitu, neměly v plánu svou celkovou kapacitu výroby ferosilicia zvýšit a neexistují žádné známky o opaku. Rada ovšem v bodech 52 a 53 odůvodnění napadeného nařízení dospěla v podstatě k tomu, že tato tvrzení vyvrátily některé informace, jež shromáždily orgány. Orgány totiž konstatovaly, že po finanční krizi roku 2009 byla zaznamenána významná obnova výrobních kapacit žalobkyně oproti roku 2007 a že žalobkyně samy oznámily rozšíření těchto kapacit o 10–20 % ve srovnání s obdobím před finanční krizí roku 2009. V odpovědi na argument žalobkyně, že finanční krizi v roce 2009 předpokládaly, a proto svou výrobní kapacitu již snížily, Rada uvedla, že finanční krize v roce 2009 nemohla ovlivnit výrobní kapacitu žalobkyně již od roku 2007.
- 75 V závěru analýzy čtyř důvodů, které žalobkyně předložily k prokázání trvalosti změny okolností, na kterou poukazovaly, Rada v bodě 54 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že v dané době neexistovaly dostatečné důkazy o tom, že nějaké změněné okolnosti vztahující se k cenové politice žalobkyně jsou trvalé povahy. Učinila proto závěr, že snížit platné clo by v danou chvíli bylo předčasné, a tudíž neopodstatněné.
- 76 Žalobkyně vzhledem k těmto závěrům Rady, reprodukováným výše v bodech 71 až 75, že změna okolností, na kterou poukazovaly, nebyla trvalá, vytýkají na podporu své žaloby Radě zaprvé to, že pro účely přezkumu trvalosti změny, na kterou poukazovaly, nepřihlédla k důkazům zmíněným výše v bodě 66.
- 77 Z úvah rozvedených výše v bodě 36 vyplývá, že předložit dostatečné důkazy k prokázání trvalosti změn okolností, které vedly k údajnému snížení dumpingu, měly žalobkyně. Je přitom třeba konstatovat, že ačkoli k důkazům zmíněným výše v bodě 66 lze při analyzování změny okolností přihlédnout, nemohou tyto důkazy samy o sobě prokázat trvalost tvrzené změny okolností. Žádný z těchto důkazů – a sice úroveň dumpingového rozpětí vypočítaná v řízení o vrácení vybraného cla v průběhu OŠ 1, dále úroveň vývozních cen zvýšené nanejvýše v průběhu přezkumného řízení a konečně odhad dumpingového rozpětí v přezkumném řízení – neumožňuje totiž posoudit, a tím spíše ani prokázat trvalost tvrzené změny okolností. Žalobkyně tedy vzhledem k tomu, že neexistují dostatečné důkazy vztahující se k trvalosti uvedené změny, neprokázaly nesprávnost závěru orgánů, že tvrzená změna okolností nebyla trvalá ve smyslu čl. 11 odst. 3 základního nařízení. Ani první argument předložený na podporu druhé výtky vznesené v rámci třetího žalobního důvodu tudíž neumožňuje prokázat, že by prospektivní analýza, kterou Rada provedla v bodech 41 až 53 odůvodnění napadeného nařízení a která vedla k závěru, že žalobkyně nepředložily dostatečné důkazy k prokázání trvalosti tvrzené změny okolností, trpěla zjevně nesprávným posouzením. Z toho – i bez nutnosti zjišťovat, zda Rada k těmto skutečnostem přihlédla – plyne, že tento argument je třeba odmítnout.

- 78 Zadržé žalobkyně tvrdí, že bod 42 odůvodnění napadeného nařízení je v souvislosti s důsledky, které orgány vyvodily z kolísavosti cen pro trvalost tvrzené změny okolností, stížen zjevně nesprávným posouzením. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že argumenty, jež žalobkyně uvádějí k odůvodnění takového nesprávného posouzení – a sice že tato kolísavost nebránila orgánům v tom, aby konstatovaly, že v průběhu OŠ 1 nedocházelo k dumpingu, ani že vývozní ceny byly v průběhu OŠ 2 výrazně vyšší než ceny zjištěné v původním šetření – neobsahují informace umožňující posoudit, ani tím spíše prokázat trvalost tvrzené změny okolností pro účely žádosti o prozatímní přezkum.
- 79 Řízení o vrácení zaplaceného cla podle čl. 11 odst. 8 základního nařízení totiž umožňuje požádat o vrácení vybraného cla, pokud se prokáže, že dumpingové rozpětí, na jehož základě bylo clo zapláceno, bylo odstraněno nebo sníženo natolik, že je nižší než platné clo. Má tedy výlučně retrospektivní povahu, neboť se vztahuje na konkrétní situace, kdy antidumpingové clo již bylo zapláceno, ale u příslušného dovozu nedošlo k dumpingu nebo byl dumping nižší. V projednávané věci proto vzhledem k tomu, že žalobkyně nepředložily další důkazy, nemohou mít závěry, které orgány vyvodily stran žádostí o vrácení vybraného cla v souvislosti s OŠ 1, žádný vliv na posouzení trvalosti tvrzené změny okolností pro účely žádosti o prozatímní přezkum.
- 80 Dále je nutno v souvislosti s OŠ 2, které je totožné s obdobím přezkumného šetření, poukázat na to, že orgány se v bodech 42 a 43 odůvodnění napadeného nařízení nespokojily s konstatováním, že vývozní ceny byly během tohoto období zjevně vyšší než ceny zjištěné během období původního šetření, ale výslovně dodaly, že i bez ohledu na tuto vyšší úroveň byly tyto ceny beztak „mimořádně kolísavé“, takže nebylo možné shledat, že „exportní ceny pro [Unii] budou vysoké a nepovedou k dumpingu“. Proto vzhledem k tomu, že nebyly předloženy důkazy k prokázání toho, že i navzdory mimořádné kolísavosti vývozních cen byla tvrzená změna okolností trvalá ve smyslu čl. 11 odst. 3 základního nařízení, vytýkají žalobkyně orgánům závěr, že tato změna nebyla trvalá, neprávem. Tento argument je tedy třeba jako neopodstatněný zamítnout.
- 81 Vzhledem k tomu, že argumenty předložené na podporu druhé výtky vznesené v rámci třetího žalobního důvodu nelze přijmout, je třeba tuto výtku zamítnout v plném rozsahu.
- 82 S ohledem na závěry vyjádřené výše v bodech 65 a 81 je třeba první a třetí žalobní důvod v rozsahu, v němž žalobkyně namítají porušení čl. 11 odst. 3 základního nařízení, jako neopodstatněné zamítnout.

K porušení čl. 11 odst. 9 základního nařízení ve spojení s čl. 2 odst. 12 téhož nařízení

- 83 Žalobkyně v rámci prvního žalobního důvodu tvrdí, že orgány tím, že neurčily přesnou částku dumpingového rozpětí, porušily čl. 11 odst. 9 základního nařízení ve spojení s čl. 2 odst. 12 větou první téhož nařízení.
- 84 V této souvislosti zaprvé uvádějí, že čl. 11 odst. 9 základního nařízení odkazuje na čl. 2 odst. 12 téhož nařízení, který ve své větě první obsahuje kogentní normu definující dumpingové rozpětí. Zadržé tvrdí, že se orgány v napadeném nařízení namísto toho, aby stanovily přesné dumpingové rozpětí, zaměřily na otázku, zda žalobkyně nadále prodávaly za dumpingové ceny. Zatřetí se orgány podle nich nepokusily prokázat změnu okolností podle čl. 11 odst. 9 základního nařízení, na jejímž základě by se na ně mohla vztahovat striktně vykládaná výjimka z pravidla stanoveného tímž článkem, podle kterého mají orgány povinnost určit částku dumpingového rozpětí, přičemž mají za to, že určení této částky lze považovat za způsob postupování ve smyslu tohoto ustanovení. Začtvrté orgány v bodě 38 odůvodnění napadeného nařízení nesprávně uvedly, že k odpovídající metodě výpočtu dumpingového rozpětí nemusí zaujmout konečný postoj, tedy že nemusí volit mezi způsobem, kterým postupovaly při původním šetření, a novou metodou výpočtu použitou v obecně informačním dokumentu, což je v rozporu s čl. 11 odst. 9 základního nařízení.

- 85 V replice žalobkyně uvádějí, že pojem „trvalá povaha“ není v základním nařízení vymezen, takže tento pojem a závěry na něm založené nemohou mít vliv na použitelnost takových výslovných a kogentních požadavků, jako jsou požadavky uvedené v čl. 11 odst. 9 a v čl. 2 odst. 12 základního nařízení, a sice povinnosti orgánů určit v rámci prozatímního přezkumu dumpingové rozpětí.
- 86 Rada ani Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.
- 87 Zprv je třeba poukázat na to, že Rada v bodě 38 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že je zbytečné rozhodovat o otázce nutnosti vypočítat dumpingové rozpětí přesně. Rada totiž mimo jiné uvedla, že v dané době neexistoval dostatek důkazů, jež by umožnily v souvislosti s dumpingovým rozpětím považovat změnu okolností nastalou v období přezkumného šetření za trvalou.
- 88 Zadruhé je podstatou otázky, kterou nadnesly žalobkyně, zda Rada způsobem, jakým postupovala v bodě 38 odůvodnění napadeného nařízení, porušila čl. 11 odst. 9 základního nařízení ve spojení s čl. 2 odst. 12 téhož nařízení. Je proto třeba stanovit, zda posledně citovaná ustanovení brání postupu, který je – jak bylo uvedeno výše v bodě 50 – naopak podle čl. 11 odst. 3 téhož nařízení povolený.
- 89 V této souvislosti je třeba připomenout, že ustanovení čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení se týkají metody výpočtu dumpingového rozpětí. Konkrétně podle čl. 2 odst. 12 základního nařízení odpovídá dumpingové rozpětí částce, o niž běžná hodnota přesahuje vývozní cenu.
- 90 Co se týče vztahu mezi čl. 11 odst. 3 základního nařízení a čl. 11 odst. 9 téhož nařízení, je třeba poukázat na to, že změny okolností, na které se tato ustanovení vztahují, se liší svým předmětem. Změna okolností ve smyslu čl. 11 odst. 3 základního nařízení se totiž týká dumpingu a škody. Naproti tomu změna okolností uvedená v čl. 11 odst. 9 uvedeného nařízení se týká parametrů použitých – zejména podle ustanovení čl. 2 odst. 11 a 12 téhož nařízení, co se týče zvoleného způsobu postupování – při výpočtu dumpingového rozpětí v původním šetření, které vedlo k uložení cla. Změna okolností zjištěná podle čl. 11 odst. 9 základního nařízení může vést zejména ke ztrátě spolehlivosti takového parametru použitého v původním šetření.
- 91 Dále je třeba uvést, jak bylo již připomenuto výše v bodech 43, 44 a 50, že v rámci přezkumu nutnosti zachovat stávající opatření mají orgány široký prostor pro uvážení, včetně možnosti provést prospektivní hodnocení. Teprve po dokončení hodnocení této nutnosti jsou orgány v případě, že se rozhodnou změnit stávající opatření, vázány při stanovování nových opatření ustanoveními čl. 11 odst. 9 základního nařízení, která jim ukládají povinnost postupovat způsobem stanoveným v článku 2 téhož nařízení.
- 92 Z bodu 49 rozsudku MTZ Polyfilms v. Rada, bod 34 výše (EU:T:2009:441), zmíněného výše v bodě 43, plyne, že čl. 11 odst. 9 základního nařízení se uplatní teprve poté, co je v souladu s čl. 11 odst. 3 téhož nařízení konstatována trvalá změna okolností a bylo podle týchž ustanovení rozhodnuto, že se stávající opatření změní, takže bude nutné přepočítat částku dumpingového rozpětí. Naopak v případě, kdy orgány dospějí k závěru, že k trvalé změně okolností nedošlo, se čl. 11 odst. 9 základního nařízení neuplatní. Z toho v projednávaném případě vyplývá, že vzhledem k tomu, že orgány dospěly k závěru, že změna okolností, na kterou poukazují žalobkyně, nemá trvalou povahu, posledně citované ustanovení se neuplatní a odkaz na něj nemůže v každém případě vést k neplatnosti postupu Rady popsáního v bodě 38 odůvodnění napadeného nařízení.
- 93 Žalobkyně tudíž orgánům vytýkají zjevně neprávem, že v rámci prozatímního přezkumu neurčily dumpingové rozpětí přesně a že volily mezi metodou výpočtu použitou v původním šetření a metodou výpočtu použitou v obecně informačním dokumentu. Tyto argumenty vycházejí totiž z ustanovení čl. 11 odst. 9 základního nařízení, která ovšem nejsou v projednávaném případě použitelná.

- 94 Následně je třeba konstatovat, že okolnost, že pojem „trvalá povaha“ není v čl. 11 odst. 3 základního nařízení výslovně zmíněn, je pro otázku, zda čl. 11 odst. 9 základního nařízení ve spojení s čl. 2 odst. 12 téhož nařízení ukládá orgánům povinnost vypočítat dumpingové rozpětí v rámci prozatímního přezkumu přesně, nerozhodná. Z výkladu ustanovení čl. 11 odst. 3 základního nařízení, popsaného výše v bodech 43 až 50, totiž vyplývá, že toto ustanovení je třeba vykládat tak, že na jeho základě mohou orgány provést v souvislosti s dumpingem jak zpětnou analýzu, tak analýzu prospektivní. Z úvah rozvedených výše v bodech 50 a 51 plyne, že pokud v rámci prospektivní analýzy dospějí orgány k závěru, že změna okolností není trvalá, nemusí přesně vypočítat dumpingové rozpětí.
- 95 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba první žalobní důvod v rozsahu, v němž žalobkyně namítají porušení čl. 11 odst. 9 základního nařízení ve spojení s čl. 2 odst. 12 téhož nařízení, jako neopodstatněný zamítnout.

K porušení práva se v řízení účinně bránit

- 96 Žalobkyně tvrdí, že Rada a Komise porušily jejich právo se v řízení účinně bránit, neboť k datu podání této žaloby jim Komise nesdělila konečný výpočet dumpingového rozpětí, přičemž mají za to, že tento výpočet sloužil jako základ pro závěry týkající se jak přetrvávání a existence dumpingu, tak trvalé povahy změny okolností, a také pro konečná zjištění částečného prozatímního přezkumu. Uvádějí, že kdyby Komise tento výpočet sdělila, umožnilo by jim to lépe hájit svá práva v souvislosti s výpočtem dumpingu a celkově se zjištěními o dumpingem, včetně argumentu o metodě výpočtu použité v původním šetření, což by mohlo mít výrazný vliv na jejich právní situaci.
- 97 Rada s argumenty žalobkyň nesouhlasí.
- 98 Z judikatury vyplývá, že požadavky vyplývající z dodržování práva se v řízení účinně bránit jsou závazné nejenom v rámci řízení, která mohou vést k uložení sankcí, ale také při šetřeních předcházejících přijetí antidumpingových nařízení, která mohou bezprostředně a osobně ovlivnit dotčené podniky a přinášet pro ně nepříznivé důsledky (rozsudek ze dne 27. června 1991, *Al-Jubail Fertilizer v. Rada*, C-49/88, Recueil, EU:C:1991:276, bod 15). Konkrétně musí být zúčastněným podnikům v průběhu správního řízení umožněno, aby užitečně sdělily své stanovisko k reálnosti a relevanci tvrzených skutečností a okolností a k důkazům, které Komise použila na podporu svého tvrzení o dumpingové praxi a z toho vzniklé újmy (výše uvedený rozsudek *Al-Jubail Fertilizer v. Rada*, EU:C:1991:276, bod 17). Tyto požadavky byly ještě upřesněny v článku 20 základního nařízení, jehož odstavec 2 stanoví, že žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a země vývozu „mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření“.
- 99 V projednávaném případě postačí konstatovat, že konečný výpočet dumpingového rozpětí nepatří mezi nejdůležitější skutečnosti nebo úvahy. Jak bylo již zmíněno výše v bodě 87, Rada totiž v bodě 38 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že je zbytečné rozhodovat o otázce nutnosti přesného vypočítání individuálního dumpingového rozpětí pro jednotlivé žalobkyně, neboť v dané době v každém případě neexistoval dostatek důkazů, jež by umožnily v souvislosti s dumpingovým rozpětím považovat změnu okolností nastalou v období přezkumného šetření za trvalou. Z bodů 76 a 78 tohoto rozsudku přitom vyplývá, že vzhledem k tomu, že žalobkyně nepředložily dostatečné důkazy k doložení trvalosti tvrzené změny okolností, není toto zjištění Rady stíženo vadou protiprávnosti, takže Rada mohla oprávněně – i bez nutnosti přesně vypočítat dumpingové rozpětí – rozhodnout o zachování platných opatření. Je tudíž nutno konstatovat, že i kdyby se údajné porušení práva se v řízení účinně bránit, na které poukazují žalobkyně, prokázalo, nemohlo by takové porušení týkající se způsobu výpočtu dumpingového rozpětí vést ke zrušení napadeného nařízení, neboť Rada – jak bylo již uvedeno – založila své rozhodnutí na zjištění, že tvrzená změna okolností nebyla trvalá.

- 100 Nadto je třeba poznamenat, že Komise sdělila žalobkyním výpočet dumpingového rozpětí dne 28. října 2011 v obecně informačním dokumentu. Žalobkyně předložily připomínky k tomuto dokumentu dopisem ze dne 14. listopadu 2011. V těchto připomínkách se obsáhle věnovaly rozboru výpočtu dumpingového rozpětí. Je proto nutno mít za to, že žalobkyně využily svého práva se v řízení účinně bránit, i když se Rada nakonec rozhodla, že dumpingové rozpětí s konečnou platností neurčí.
- 101 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba první žalobní důvod v rozsahu, v němž žalobkyně namítají porušení svého práva se v řízení účinně bránit, jako neopodstatněný zamítnout.
- 102 S ohledem na závěry učiněné výše v bodech 82, 95 a 101 je třeba první a třetí žalobní důvod zamítnout v plném rozsahu.

K druhému žalobnímu důvodu, týkajícímu se výpočtu vývozní ceny

- 103 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že se orgány tím, že uvedly, že ve smyslu judikatury netvoří se společností RFAI jeden hospodářský subjekt, a také tím, že v důsledku toho dospěly k závěru, že měla být provedena úprava vývozní ceny odpovídající prodejním, režijním a správním nákladům a zisku společnosti RFAI podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení, dopustily zjevně nesprávného posouzení.
- 104 Rada a Euroalliages s argumentací žalobkyň nesouhlasí.
- 105 Vzhledem k tomu, že výše již bylo konstatováno, že orgány oprávněně neurčily dumpingové rozpětí přesně, je třeba konstatovat, že druhý žalobní důvod se jeví jako irelevantní. Druhý žalobní důvod totiž vychází v podstatě z protiprávnosti, kterou je podle žalobkyň stížen výpočet vývozní ceny v rámci určování dumpingového rozpětí.
- 106 Je tudíž namístě zamítnout druhý žalobní důvod jako irelevantní.
- 107 S ohledem na závěry učiněné výše v bodech v bodech 102 a 106 je třeba žalobu zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 108 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.
- 109 Dále podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce jednacího řádu orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. V důsledku toho Komise, která vstoupila do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady, ponese vlastní náklady řízení.
- 110 Konečně Euroalliages ponese vlastní náklady řízení v souladu s čl. 87 odst. 4 prvním pododstavcem jednacího řádu.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

- 2) **Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) ponosou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.**
- 3) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**
- 4) **Euroalliages ponese vlastní náklady řízení.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 28. dubna 2015.

Podpisy.

Obsah

Právní rámec	2
Skutečnosti předcházející sporu	3
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	4
Právní otázky	5
K prvnímu a třetímu žalobnímu důvodu, posuzovaným společně a vycházejícím z porušení čl. 11 odst. 3 základního nařízení a čl. 11 odst. 9 základního nařízení ve spojení s čl. 2 odst. 12 téhož nařízení, jakož i z porušení práva se v řízení účinně bránit	6
K porušení čl. 11 odst. 3 základního nařízení	6
– K první výtce vznesené v rámci prvního žalobního důvodu a vycházející z nesprávného právního posouzení, jehož se orgány údajně dopustily v souvislosti s rozsahem své posuzovací pravomoci podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení	6
– K druhé výtce vznesené v rámci třetího žalobního důvodu a vycházející ze zjevně nesprávného posouzení spočívajícího v tom, že orgány dospěly v souvislosti s dumpingovým rozpětím k závěru, že změna okolností není trvalá	10
K porušení čl. 11 odst. 9 základního nařízení ve spojení s čl. 2 odst. 12 téhož nařízení	12
K porušení práva se v řízení účinně bránit	14
K druhému žalobnímu důvodu, týkajícímu se výpočtu vývozní ceny	15
K nákladům řízení	15